

Економіка воєнного часу

УДК 336.67

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18232661>

**Трансформація інститутів спільного інвестування у післявоєнний
період: виклики та можливості для економіки України**

Бикова Адель Леонідівна,

к.е.н., доцент, завідувачка кафедри економіки та економічної безпеки,

Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро, Україна,

<https://orcid.org/0000-0001-7290-9094>

Лебідь Андрій Ігорович,

аспірант кафедри економіки та економічної безпеки, Університет митної
справи та фінансів, м. Дніпро, Україна, <https://orcid.org/0000-0001-7290-9094>

Прийнято: 16.12.2025 | Опубліковано: 30.12.2025

***Анотація.** Встановлено, що попит на інвестиційні ресурси зумовлює актуальність цієї проблематики, інтенсифікацію структурних реформ і стратегічний курс України на інтеграцію до європейського фінансового простору, що потребує адаптації регуляторної бази, удосконалення практик управління активами та розвитку інноваційних форм колективного інвестування. Метою дослідження є визначення ключових драйверів трансформації інститутів колективного інвестування, ідентифікація викликів, які обмежують їхню ефективність у повоєнних умовах, а також окреслення можливостей розширення їхнього внеску в національну відбудову та довгострокову економічну стійкість.*

Встановлено, що трансформація інститутів колективного інвестування у повоєнний період стане визначальним чинником формування траєкторії економічного відновлення України, оскільки масштаби відбудови вимагатимуть гнучких, прозорих і ефективних механізмів мобілізації капіталу. Обґрунтовано, що повоєнні соціально-економічні умови створюватимуть як системні обмеження, так і нові стимули для інституційної модернізації.

*Результати дослідження засвідчують суттєві зрушення в інституційному ландшафті колективного інвестування, зокрема переорієнтацію інвестиційних стратегій на сектори, пов'язані з відбудовою, посилення наглядових вимог, ширшу інтеграцію цифрових інструментів і диверсифікацію фінансових інструментів для залучення внутрішнього та іноземного капіталу. Дослідження демонструє зростання значущості моделей змішаного фінансування (*blended finance*), принципів інвестування, орієнтованих на ESG, та транскордонної співпраці, які в сукупності підвищують спроможність інвестиційних інститутів діяти в умовах турбулентності. Висновки підтверджують необхідність подальшої регуляторної конвергенції з європейськими стандартами, розширення ринкової інфраструктури та підвищення якості корпоративного управління як передумов посилення ролі інститутів колективного інвестування у відновленні економіки України.*

Ключові слова: *інститути спільного інвестування, колективні інвестиції, фінансова інфраструктура, післявоєнна відбудова, ринок капіталу, регуляторна модернізація, інвестиційні стратегії, економічна стійкість, залучення капіталу, європейська фінансова інтеграція.*

**Transformation of joint investment institutions in the post-war period:
challenges and opportunities for the economy of Ukraine**

Adel Bykova,

PhD in Economics, Head of Department Economics and Economic Security,
University of Customs and Finance, Dnipro, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0001-7290-9094>

Andrii Lebid,

Postgraduate Student at the Department of Economics and Economic Security,
University of Customs and Finance, Dnipro, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0001-7290-9094>

Abstract. *It has been established that the demand for investment resources determines the relevance of this issue, the intensification of structural reforms, and Ukraine's strategic course toward integration into the European financial space, which necessitates the adaptation of the regulatory framework, the improvement of asset management practices, and the development of innovative forms of collective investment. The purpose of the study is to identify the key drivers of transformation for collective investment institutions, determine the challenges that limit their effectiveness in post-war conditions, and outline opportunities to expand their contribution to national reconstruction and long-term economic resilience.*

It has been established that the transformation of collective investment institutions in the post-war period will become a decisive factor in shaping the trajectory of Ukraine's economic recovery, as the scale of reconstruction will require flexible, transparent, and effective mechanisms for capital mobilization. It is substantiated that the post-war socio-economic conditions will create both systemic constraints and new incentives for institutional modernization.

The results of the study indicate significant shifts in the institutional landscape of collective investment, particularly the reorientation of investment strategies toward reconstruction-related sectors, the strengthening of supervisory requirements, the greater integration of digital tools, and the diversification of financial instruments to attract domestic and foreign capital. The study demonstrates the growing importance of blended finance models, ESG-oriented investment principles, and cross-border cooperation, which collectively enhance investment institutions' ability to operate under turbulent conditions. The conclusions confirm the necessity of further regulatory convergence with European standards, the expansion of market infrastructure, and the improvement of governance quality as prerequisites for strengthening the role of collective investment institutions in Ukraine's economic recovery.

Keywords: *collective investment, financial infrastructure, post-war reconstruction, capital market, regulatory modernization, investment strategies, economic resilience, capital attraction, European financial integration.*

Постановка проблеми. Трансформація інститутів спільного інвестування (ICI) в післявоєнний період постане важливим викликом, що буде детермінований глибинними структурними зрушеннями у фінансовій системі України та необхідністю залучення безпрецедентних обсягів фінансових ресурсів, необхідних для відновлення національної економіки. Повоєнне середовище принципово змінить умови функціонування механізмів спільного інвестування, що призведе до виникнення нових обмежень, пов'язаних із волатильністю ринку, послабленням довіри інвесторів, інституційною фрагментацією та підвищеними ризиками при розподілі капіталу. Водночас зросте попит на ефективне фінансове посередництво. Це зумовлене тим, що заходи з відновлення потребують диверсифікованих інвестиційних каналів, спрямованих на мобілізацію як внутрішнього, так і

міжнародного капіталу. Актуальність дослідження трансформації інноваційно-інвестиційних систем зумовлена суперечністю між потребою в масштабних інвестиціях та обмеженою адаптивністю наявних структур управління інноваційно-інвестиційними процесами. Розуміння зазначених змін є важливим для виявлення можливих системних недоліків, які можуть ускладнити рух капіталу, сповільнити модернізацію фінансових ринків та спровокувати дисбаланс між пріоритетами реконструкції та спроможністю інституційних інвесторів до їх реалізації.

Актуальність проблеми зумовлена стратегічною роллю ІСІ у прискоренні економічного відновлення, підтримці структурних реформ та посиленні інтеграції України в європейський фінансовий простір. Спроможність інститутів спрямовувати накопичення у виробничі сектори, знижувати інвестиційні ризики шляхом диверсифікації та забезпечувати прозорість в управлінні активами позиціонує їх як основний інструмент постконфліктної економічної стабілізації. Водночас реалізація цього потенціалу вимагає глибоких інституційних змін, які передбачають модернізацію регуляторних механізмів, удосконалення стандартів і практики управління ризиками та розширення спектра інвестиційних продуктів, що відповідають цілям національної відбудови. У цьому контексті аналіз викликів та можливостей, пов'язаних із трансформацією ІСІ, набуває особливої ваги, оскільки слугує основою для формулювання політичних рекомендацій та розробки фінансових стратегій, які можуть ефективно підтримати відновлення України. Ця проблема є актуальною не лише з теоретичної, а й з практичної точки зору, оскільки вона безпосередньо впливає на стійкість, конкурентоспроможність та довгострокову траєкторію сталого розвитку країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематиці дослідження присвячено праці низки вітчизняних науковців. Зокрема, у роботі

О. М. Грибіненко [1] проаналізовано формування інституційного середовища міжнародної економічної безпеки, наголошено на ролі фінансових інститутів у забезпеченні стійкості національної економіки, що створює теоретичну основу для вивчення сучасних механізмів спільного інвестування. А. Височанська [2] акцентує увагу на фінансовому потенціалі ІСІ як інструменті подолання бюджетних обмежень в умовах воєнного стану. Автор наголошує на їх здатності мобілізувати ресурси для критично важливих державних потреб. Дослідження К. Б. Козака, Н. В. Лагодієнко, Р. П. Мудрака та Т. Ф. Ларіної [3] узагальнює трансформації інвестиційної політики в умовах війни та під час відновлення економіки країни, підкреслюючи необхідність адаптації державних інструментів регулювання для активізації інвестиційних потоків. О. Ф. Яременко та Я. А. Мудра [4] визначають основні чинники економічної безпеки, які впливають на ефективність післявоєнної реконструкції, наголошуючи на ролі інститутів інвестування у формуванні нової архітектури фінансової стійкості.

У дослідженні В. К. Гуцуляка [5] обґрунтовано важливість договорів про спільну діяльність як дієвого правового механізму відбудови інфраструктури, спроможного забезпечувати залучення приватного капіталу в умовах нестачі бюджетних ресурсів. В. Бур'янов і Г. Куліш [6] аналізують можливості використання корпоративних облігацій як інструмента повоєнного фінансування, акцентуючи на їх значенні для розвитку внутрішнього ринку капіталу. О. Л. Герасимова [7] зосереджується на синхронізації процесів залучення інвестицій для економічного відновлення і наголошує на важливості узгодження державних стратегій та фінансових інструментів.

Попри значний науковий інтерес до питань економічної безпеки, відновлення та розвитку ІСІ, низка аспектів залишається недостатньо дослідженою. У сучасній науковій літературі актуальною є проблема

відсутності комплексного аналізу трансформації системи колективного фінансування в умовах післявоєнної відбудови, що супроводжується змінами у структурі ризиків, потребах держави та механізмах мобілізації капіталу. Недостатньо розкритими залишаються питання взаємодії державних і приватних інвестиційних інструментів, а також особливості регуляторних змін, необхідних для підвищення ефективності інвестиційних фондів у постконфліктний період. Стаття спрямована на дослідження перспектив і викликів для ІСІ, їхньої ролі у формуванні фінансових ресурсів для відновлення та особливостей функціонування в умовах економічного середовища, трансформованого війною.

Формулювання цілей статті. Метою дослідження є визначення основних векторів трансформації ринку спільного інвестування, виявлення викликів, що обмежують їхню ефективність у післявоєнних умовах, а також окреслення можливостей для розширення внеску інститутів у національну відбудову та забезпечення довгострокової економічної стійкості.

Відповідно до мети було поставлено наступні завдання: проаналізувати основні напрями трансформаційних процесів в ІСІ у післявоєнний період, виявити основні проблеми та ризики, що стримують ефективне функціонування цих інститутів, обґрунтувати можливості залучення внутрішнього й зовнішнього капіталу та визначити перспективні орієнтири модернізації спільного інвестування в контексті європейської фінансової інтеграції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Спільні інвестиційні інститути є невід’ємною складовою сучасного фінансового ринку. Вони виконують функції, які забезпечують накопичення, трансформацію та ефективний розподіл капіталу. Економічна суть ІСІ полягає у здатності об’єднувати фінансові ресурси різних інвесторів та спрямовувати їх у диверсифіковані портфелі фінансових інструментів, що сприяє зменшенню

індивідуальних ризиків та створює умови для ширшої участі в інвестиційних процесах. У структурі фінансової системи ці установи є посередниками, які спрямовують заощадження у продуктивні інвестиції, підтримують ліквідність і стабільність фінансових ринків та допомагають розробляти довгострокові інвестиційні стратегії. Їхня роль суттєво зростає в економіках, що перебувають у процесі структурних перетворень, оскільки існує критична потреба у надійних механізмах мобілізації капіталу та професійному управлінні активами.

Функціонування колективних інвестиційних інститутів відбувається на основі встановлених класифікацій та організаційних моделей, які визначають їхню внутрішню структуру, інвестиційні стратегії та нормативно-правову базу. Зазвичай вони відрізняються за правовою формою, інвестиційним горизонтом, складом активів, профілем ризику та ступенем участі інвесторів. Серед найбільш поширених типів – відкриті та закриті фонди, венчурні та приватні фонди, фонди нерухомості, біржові та спеціалізовані галузеві фонди. Кожен тип установи має специфічну організаційну модель, яка визначає механізми залучення капіталу, оцінку активів, процедури розподілу та взаємодію з ринковою інфраструктурою [8, с. 31–34]. Модель функціонування зазвичай передбачає наявність керуючої компанії, відповідальної за стратегічні рішення, зберігача активів, що забезпечує цілісність капіталу інвесторів, та наглядових органів, які гарантують дотримання регуляторних стандартів і правил захисту інвесторів. Такі моделі спрямовані на забезпечення прозорості, підзвітності та ефективності управління колективними активами, що є дуже важливим в умовах нестабільності та посткризового стану ринку.

Методологічні підходи до аналізу ефективності та стійкості ІСІ змінювались разом із розвитком фінансової теорії та зростанням складності інвестиційних інструментів. Оцінка ефективності колективного інвестування

базується на аналізі волатильності, показників прибутковості з урахуванням ризику та порівнянні з ринковими індексами. Поширені показники, зокрема коефіцієнт Шарпа, коефіцієнт Трейнора та альфа Дженсена, допомагають аналітикам оцінити ефективність управління ризиками фонду у порівнянні з отриманою прибутковістю. Окрім кількісних показників, якісний аналіз вивчає компетентність управлінських команд, послідовність інвестиційних стратегій, дотримання нормативних вимог та якості внутрішніх систем управління ризиками. Оцінка стійкості спільного інвестування потребує ширшої методологічної бази, що включає в себе аналіз ліквідності, стрес-тестування, моделювання сценаріїв та оцінку довгострокової стабільності до макроекономічних та геополітичних коливань. Сучасна методологія ґрунтується на підходах, заснованих на ESG-критеріях, які оцінюють екологічні, соціальні та управлінські фактори як визначальні для стійкої інвестиційної діяльності та інституційної надійності [9].

Ці теоретичні та методологічні засади формують комплексну основу для аналізу функціонування ІСІ, їхньої адаптації до змін у фінансовому середовищі та внеску в загальне економічне зростання. Здатність цих установ мобілізувати капітал, диверсифікувати ризики та забезпечувати професійне управління активами визначає їх головним елементом стабільності та розвитку фінансового ринку [10].

Трансформаційні процеси в ІСІ матимуть багатовекторний характер, оскільки відбуватимуться в умовах системних соціально-економічних змін, спричинених необхідністю масштабної реструктуризації національної економіки. Відбудова економіки формуватиме нові пріоритети розміщення капіталу, змінюватиме очікування інвесторів та стимулюватиме появу інноваційних фінансових інструментів. Інфраструктура системи колективного інвестування може зазнати впливу макроекономічної нестабільності, демографічних змін, перерозподілу фінансових потоків та зростання попиту

на прозорі, соціально-орієнтовані інвестиційні стратегії. У зв'язку з прискоренням післявоєнного відновлення, інвестиційні переваги поступово будуть зміщуватися в бік секторів, пов'язаних з фізичною та технологічною перебудовою. Інституційні інвестори дедалі частіше спиратимуться на довгострокове планування, вдосконалені практики управління ризиками та адаптивні моделі управління. Цей підхід був ефективним під час економічного відновлення після пандемії [11, с. 533–534]. Таке середовище вимагає від ІСІ перегляду принципів роботи, розширення аналітичних можливостей та впровадження нових механізмів залучення інвесторів, зорієнтованих на стабільність та стійкість.

Одним із головних напрямів післявоєнної трансформації стане адаптація нормативно-правової бази, що регулює діяльність ІСІ. Наглядові органи забезпечать узгодження національного законодавства з європейськими директивами, посилять механізми контролю та оновлять норми, пов'язані з прозорістю, стандартами звітності та управлінням фондами. Пріоритетом стане захист інвесторів в умовах підвищеної нестабільності, що зумовить запровадження суворіших вимог до оцінки активів, управління ліквідністю та контролю операційних ризиків [12, с. 284–285]. Механізми управління активами теж зазнають помітних змін – визначальними будуть цифровізація для моделювання портфелів, автоматизація систем комплаєнсу та посилення інтеграції ESG-критеріїв в інвестиційні рішення. Повоєнна відбудова стане стимулом для керуючих активами компаній зосередитися на інфраструктурних проєктах, ініціативах зеленого розвитку та інноваційних галузях, які потребують складніших аналітичних механізмів та міжгалузевої експертизи. Як наслідок, модель управління активами стане більш гнучкою, технологічною та орієнтованою на середньо- та довгострокові пріоритети економічного відновлення.

Тенденції розвитку ІСІ в умовах відновлення української економіки передбачають поступове розширення інвестиційних інструментів, диверсифікацію типів фондів та зростання інтересу як з боку вітчизняних, так і з боку іноземних інвесторів. Відновлення ринку супроводжуватиметься зростанням ролі біржових, альтернативних інвестиційних та спеціалізованих фондів, забезпечених реальними активами для реконструкції економіки. Ринок також передбачатиме консолідацію керуючих компаній, активізацію співпраці з міжнародними фінансовими організаціями та використання моделей змішаного фінансування. Ці тенденції є наслідком реалізації стратегічного курсу, спрямованого на поглиблену інтеграцію в європейський фінансовий простір та створення сприятливих умов для залучення реконструкційного капіталу. ІСІ стануть не лише фінансовими посередниками, а й каталізаторами структурних перетворень, оскільки вони сприятимуть інвестуванню в енергоефективність, цифрову інфраструктуру, регіональний розвиток та інноваційні сектори [13, с. 276].

У таблиці 1 наведено узагальнену характеристику впливу повоєнного середовища України на головні компоненти системи спільного інвестування.

Таблиця 1

Трансформація головних складових спільного інвестування у повоєнний період

Складова системи спільного інвестування	Трансформація в післявоєнних умовах
Інфраструктура ринку	Модернізація торговельних, депозитарних та розрахункових систем; розширення цифрових сервісних платформ
Регуляторне середовище	Гармонізація зі стандартами ЄС; посилення захисту інвесторів та вимог до розкриття інформації
Практика управління активами	Впровадження сучасних аналітичних інструментів, інтеграція принципів ESG, фокус на активах, орієнтованих на реконструкцію

Складова системи спільного інвестування	Трансформація в післявоєнних умовах
Поведінка інвесторів	Зростання попиту на довгострокові, соціально важливі інвестиції; підвищення інтересу до диверсифікованих та низькоризикових інструментів
Роль в економіці	Підтримка проєктів реконструкції, мобілізація приватного капіталу, внесок у макроекономічну стабільність

Джерело: складено автором за [11–14]

Трансформація ІСІ відображатиме загальну перебудову фінансової системи України, в якій потреба у сталому зростанні, структурній перебудові та міжнародній інтеграції визначає стратегічні пріоритети і операційні рішення. Ці інститути перетворюються на основні рушійні сили економічного оновлення, які мобілізуватимуть капітал, розподілятимуть ризики та зміцнюватимуть основи довгострокової національної стійкості.

Виклики та можливості для подальшого розвитку ІСІ визначаються поєднанням структурних змін у фінансовій системі, посиленням геополітичних ризиків та необхідністю мобілізації значних інвестиційних ресурсів для довгострокової реконструкції. Стратегічні виклики виникнуть внаслідок підвищеної волатильності фінансових ринків, нерівномірності відновлення секторів економіки та обмеженої здатності внутрішніх заощаджень задовольнити масштаби інвестиційного попиту. Перед ІСІ наразі постає завдання відновити довіру інвесторів, забезпечити стабільність портфелів активів та адаптувати практики управління до швидкозмінних макроекономічних умов. Інший виклик пов'язаний із необхідністю модернізації організаційних моделей та технологічної інфраструктури для забезпечення відповідності сучасним стандартам прозорості, цифрової безпеки та операційної стійкості. Ці процеси ускладнюватимуться необхідністю узгодження інституційного розвитку з ширшими національними

пріоритетами, включаючи стале зростання, інновації та інтеграцію в міжнародні фінансові мережі [15, с. 186–189].

Попри ці проблеми, постконфліктний період в Україні створить значні можливості для залучення як вітчизняного, так і іноземного капіталу через механізми спільного інвестування. Порядок денний відбудови підвищить привабливість таких секторів, як розвиток інфраструктури, відновлювальна енергетика, модернізація транспорту, оборонні технології, інновації в агропромисловому секторі та модернізація промисловості. ІСІ можуть скористатися цими можливостями завдяки реалізації низки ініціатив: запропонувати нові типи фондів, пристосовані до пріоритетів реконструкції, впровадити змішані моделі фінансування та розвинути партнерство з міжнародними фінансовими організаціями, банками розвитку й групами приватних інвесторів. Мобілізація внутрішнього капіталу стане можливою завдяки стимулюванню заощаджень населення, залученню пенсійних фондів, підвищенню фінансової грамотності та більшій доступності інвестиційних продуктів за допомогою цифрових платформ. Водночас зростання інтересу іноземних інвесторів до відновлення України сприятиме появі транскордонних фондових структур, інструментів розподілу ризиків та схем спільного інвестування, які підвищать ліквідність ринку та розширять інституційну спроможність.

Перспективними напрямками модернізації ІСІ в умовах євроінтеграції є гармонізація нормативно-правової бази, впровадження кращих практик корпоративного управління та поглиблення інтеграції стандартів ESG в інвестиційні процеси. Інтеграція у фінансовий простір ЄС у післявоєнний період передбачає вдосконалення систем звітності, покращення наглядових механізмів, посилення незалежності та професіоналізму компаній з управління активами, створення умов для паспортизації інвестиційних продуктів [16, с. 100–102]. Технологічна модернізація, зокрема впровадження

інструментів штучного інтелекту, цифрових послуг зберігання та відстеження активів на основі блокчейну, сприятиме подальшому підвищенню прозорості та операційної ефективності. Ці кроки забезпечать формування конкурентоспроможного та стійкого сектора, здатного працювати в межах єдиної європейської інвестиційної екосистеми. Приймаючи ці напрями, ІСІ можуть стати каталізаторами стійкої трансформації, пов'язуючи внутрішні економічні пріоритети з європейськими фінансовими потоками та сприяючи довгостроковій економічній стійкості.

У таблиці 2 узагальнено основні виклики та можливості, що впливають на розвиток ІСІ.

Таблиця 2

Виклики та можливості перспектив розвитку ІСІ

Вимір	Головні виклики	Можливості, що відкриваються
Стратегічне середовище	Волатильність ринку, обмеженість внутрішнього капіталу, потреба в технологічному оновленні	Високий попит на фінансування реконструкції, розширення інвестиційних секторів
Мобілізація капіталу	Низька довіра інвесторів, розрізненість заощаджень	Залучення іноземних інвесторів, розвиток структур змішаного фінансування та спільного інвестування
Європейська інтеграція	Відповідність складним регуляторним стандартам ЄС	Гармонізація законодавства, доступ до ширших європейських інвестиційних ринків
Інституційний розвиток	Застарілі практики управління, недостатній рівень диджиталізації	Впровадження передових технологій, підвищення якості управління та прозорості

Джерело: складено автором за [15–18]

Подальший розвиток ІСІ вимагає вирішення структурних проблем та стратегічного використання нових можливостей для мобілізації капіталу та інтеграції України в європейський фінансовий простір. Адаптаційна здатність інститутів, технологічне оновлення та прихильність до якісного управління визначатимуть їхній внесок в економічне відродження та довгострокову стабільність країни.

Висновки. У проведеному дослідженні було встановлено, що трансформація ІСІ у післявоєнний період є комплексним і багатовимірним процесом, спричиненим макроекономічними викликами, структурними дисбалансом та необхідністю забезпечення стабільних джерел фінансування національної відбудови. Доведено, що ключові трансформаційні вектори охоплюють модернізацію ринкової інфраструктури, підвищення прозорості та адаптацію регуляторних механізмів, а також переорієнтацію інвестиційних стратегій на сектори, пов'язані з реконструкцією та технологічним оновленням економіки. Отримані результати свідчать, що основними труднощами є недостатня диверсифікація інвестиційних інструментів, обмеженість внутрішнього інвестиційного ресурсу, нерівномірність відновлення різних сегментів фінансового ринку та високий рівень геополітичної невизначеності, що формує складне середовище для ефективної діяльності ІСІ.

Обґрунтовано, що післявоєнні соціально-економічні умови створять унікальні можливості для активізації внутрішнього й зовнішнього капіталу за допомогою механізмів спільного інвестування, зокрема через розвиток нових видів фондів, розширення співпраці з міжнародними фінансовими організаціями, застосування змішаного фінансування та впровадження ESG-орієнтованих підходів. Встановлено, що інтеграція до європейського фінансового простору вимагає модернізації системи управління активами, гармонізації стандартів регулювання, посилення нагляду та цифровізації

операційних процесів. Ці кроки підвищують конкурентоспроможність ІСІ й посилять їхню роль у забезпеченні стійкого економічного зростання.

Подальші наукові дослідження доцільно спрямувати на розроблення моделей прогнозування впливу колективного інвестування на процеси відновлення та оцінювання ефективності інноваційних фінансових інструментів у постконфліктних економічних умовах.

Список використаних джерел

1. Грибіненко О. М. Розвиток інституційного середовища міжнародної економічної безпеки в сучасних умовах. *Економічний простір*. 2020. № 154. С. 149–155. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/154-28>.

2. Височанська А. Фінансовий потенціал інститутів спільного інвестування як інструмент подолання бюджетних обмежень в умовах воєнного стану. *Збірник наукових праць Державного податкового університету*. 2025. № 1. С. 23–29. DOI: <https://doi.org/10.32782/2617-5940.1.2025.4>.

3. Козак К. Б., Лагодієнко Н. В., Мудрак Р. П., Ларіна Т. Ф. Трансформація інвестиційної політики під час війни та післявоєнного відновлення. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2025. № 19. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.16751528>.

4. Яременко О. Ф., Мудра Я. А. Ключові фактори економічної безпеки України в контексті післявоєнного відновлення. *Інфраструктура ринку*. 2024. № 81. С. 89–95. DOI: <https://doi.org/10.32782/infrastructure81-15>.

5. Гуцуляк В. К. Договір про спільну діяльність як дієвий інструмент післявоєнної відбудови та відновлення об'єктів інфраструктури України. *Нове українське право*. 2022. № 2. С. 36–43. DOI: <https://doi.org/10.51989/NUL.2022.2.5>.

6. Бур'янов В., Куліш Г. Корпоративні облигації у повоєнному відновленні України. *Економіка та суспільство*. 2023. № 48. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-27>.

7. Герасимова О. Л. Синхронізація процесів залучення інвестицій для економічного відновлення України. *Трансформаційна економіка*. 2023. № 4 (04). С. 18–23. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2023-4-4>.

8. Кальний С. В., Степанова А. А. Трансформація системи інститутів спільного інвестування в умовах глобальних викликів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2023. № 48. С. 30–36. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2023-48-5>.

9. Бондаренко Л., Блавт А. Акценти інвестування у сталий розвиток на принципах ESG в умовах воєнного стану в Україні. *Економіка та суспільство*. 2024. № 59. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-48>.

10. Грибіненко О. М. Міжнародна економічна безпека в контексті сталого розвитку: монографія. Д: Середняк Т.К., 2020. 434 с.

11. Harpieieva O., Martynenko V., Romanovska Yu., Potapiuk I., Chyrva H. Theoretical and methodological aspects of strategic management of the state's economic security in the context of the COVID-19 pandemic: current problems and development vectors. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2022. Vol. 1, № 42. P. 529–536. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.42.2022.3753>.

12. Коваль Є. О. Імплементация актів ЄС у сфері ринків капіталу до українського законодавства: міжнародно-правова основа та пріоритетні напрямки. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія: Право*. 2024. № 84 (4). С. 282–286. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.84.4.39>.

13. Hrybinenko O., Bulatova O., Zakharova O. Financial indicators in the system of economic security of the world countries. *business and management* 2020: proc. of 11th Interntl sci. conf.. May 7–8, Vilnius, Lithuania. 2020. P. 273–281. DOI: <https://doi.org/10.3846/bm.2020.672>.

14. Hrybinenko O., Bulatova O., Zakharova O. Evaluation of demographic component of countries. *Economic Security. Business, Management and Education*. 2020. Vol. 18, № 2. P. 307–330 . DOI: <https://doi.org/10.3846/jbem.2020.12309>.

15. Татарин Н., Пилат М. Інститути спільного інвестування України: аналіз сучасного стану та перспективи розвитку. *Молодий вчений*. 2023. № 5 (117). С. 184–189. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-5-117-36>.

16. Слюсар О. Сучасні питання нормативного регулювання діяльності інститутів спільного інвестування. *Юридичний вісник*. 2021. Т. 4, № 61. С. 96–104. DOI: <https://doi.org/10.18372/2307-9061.61.16355>.

17. Rasshyvalov D., Hapieieva O., Dergach A., Koshovyi B. P., Kuryliuk Y. Modern international economic relations in the context of political risks and global geo-economic factors. *Salud, Ciencia y Tecnología-Serie de Conferencias*. 2025. № 4. DOI: <https://doi.org/10.56294/sctconf2025684>.

18. Hapieieva O., Sarychev V., Bykova A., Dziuba D., Pohorilyi O. Preserving human capital in Ukraine in times of war. *Economic Affairs*. 2023. Vol. 68, № 2. P. 1355–1360. DOI: <https://doi.org/10.46852/0424-2513.2.2023.40>.